

Panie Prezydencie, Panowie Marszałkowie, Panie Premierze,
Państwo Ministrowie, Prezesi....

szanowni Państwo, witam serdecznie na uroczystym posiedzeniu
Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Trybunału Konstytucyjnego
zwołanego w trybie artykułu 9 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r.
o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem
Konstytucyjnym.

Witam bardzo serdecznie Pana Prezesa Trybunału
Konstytucyjnego na Litwie Dainiusa Žalimasa (Dainius Žalimas)
wraz z Ingrid Danėlienė (Ingrid Danielienė), Sekretarz Generalna
Sądu Konstytucyjnego Republiki Litewskiej i dziękuję, że odwiedzili
nas Państwo w tak szczególnym dniu.

Proszę pozwolić, że powitam indywidualnie wszystkich sędziów
Trybunału Konstytucyjnego. Będzie to świetna okazja aby i
Państwo poznali ich osobiście.

Tak więc obecni są:

Wiceprezes Mariusz Muszyński

Sędzia Henryk Cioch

Sędzia Grzegorz Jędrejek

Sędzia Zbigniew Jędrzejewski

Sędzia Leon Kieres

Sędzia Justyn Piskorski

Sędzia Piotr Pszczołkowski

Sędzia Małgorzata Pyziak-Szafnicka

Sędzia Stanisław Rymar

Sędzia Piotr Tuleja

Sędzia Michał Warciński

Sędzia Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz

Sędzia Andrzej Zielonacki

Sędzia Marek Zubik

Otrzymali Państwo „Informację o istotnych problemach wynikających z działalności i orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w 2016 roku”, która została zatwierdzona większością głosów przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów TK w dniu 8 listopada 2017 r.

Jest ona również dostępna na naszej stronie internetowej. Nie będę więc szczegółowo omawiać zagadnień i statystyk w niej zawartych. Zwrócę jedynie uwagę na - w mojej ocenie - najistotniejsze kwestie.

Trybunał Konstytucyjny składa się, jak Państwo wiedzą, z 15 sędziów. Tak stanowi Konstytucja. Był jednak czas w Trybunale, kiedy jego Prezes uważał inaczej i przyznał sobie - za zgodą wówczas większości sędziów - nieznaną Konstytucji i ustawom kompetencję do decydowania kto i kiedy jest sędzią.

Do 27 kwietnia 2016 r. w skład Trybunału Konstytucyjnego wchodził:

Andrzej Rzepliński (Prezes), Stanisław Biernat (Wiceprezes), Henryk Cioch, Mirosław Granat, Leon Kieres, Lech Morawski, Mariusz Muszyński, Julia Przyłębska, Piotr Pszczółkowski, Małgorzata Pyziak-Szafnicka, Stanisław Rymar, Piotr Tuleja, Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz, Andrzej Wróbel, Marek Zubik.

28 kwietnia 2016 r. kadencję rozpoczął sędzia Zbigniew Jędrzejewski, wybrany w miejsce sędziego Mirosława Granata.

20 grudnia 2016 r. kadencję rozpoczął sędzia Michał Warciński, wybrany w miejsce sędziego Andrzeja Rzeplińskiego.

Przypomnę Państwu historię związaną z obsadzaniem stanowisk sędziowskich w 2016 roku.

25 czerwca 2015 r. – uchwalono ustawę o Trybunale Konstytucyjnym. To było prośbę Państwa słynne przyspieszenie po wygranych przez Pana Andrzeja Dudę wyborach prezydenckich;

8 października 2015 r. – Sejm VII kadencji przyjął uchwały o wyborze pięciu sędziów TK, których kadencja miała rozpocząć się już po wyborach parlamentarnych;

25 listopada 2015 r. – już Sejm VIII kadencji podjął uchwały o braku mocy prawnej uchwał o wyborze pięciu sędziów TK z 8 października 2015 r.; uchwały podjęto z naruszeniem ówczesnie obowiązującej procedury;

2 grudnia 2015 r. – Sejm VIII kadencji podjął uchwały o wyborze pięciu sędziów TK;

3 i 9 grudnia 2015 r. – prawidłowo wybrani sędziowie złożyli ślubowanie wobec Prezydenta RP;

3 i 9 grudnia sędziowie ci stawili się w Trybunale, aby podjąć obowiązki sędziego.

Pan Prezes Rzepliński nie dopuścił tych sędziów do wykonywania swoich obowiązków. To ewenement w historii państwa prawa, kiedy Prezes Trybunału Konstytucyjnego przyznaje sobie kompetencje nieznane Konstytucji i ustawie.

Decydujące znaczenie dla prawidłowej obsady stanowisk sędziowskich w Trybunale miało pięć uchwał Sejmu z 25 listopada 2015 r. w sprawie stwierdzenia braku mocy prawnej uchwał Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 października 2015 r. w sprawie wyboru sędziów Trybunału Konstytucyjnego. W uzasadnieniu do projektów tych uchwał stwierdzono, że w związku z nieprawidłowościami w procedurze wyboru sędziów TK, wybór przeprowadzony 8 października 2015 r. nie został prawnie skutecznie i wiążąco dokonany.

Po przyjęciu tych uchwał istniały trzy nieobsadzone miejsca sędziowskie w Trybunale (za sędziów: Marię Gintowt-Jankowicz, Wojciecha Hermelińskiego, Marka Kotlinowskiego) oraz zbliżał się koniec kadencji dwóch sędziów (Zbigniewa Cieślaka – 2 grudnia 2015 r. oraz Teresy Liszcz – 8 grudnia 2015 r.).

W związku z uchwałami z 8 października 2015 r., 2 grudnia 2015 r. Sejm dokonał wyboru pięciu osób na stanowiska sędziów Trybunału: Henryka Ciocha, Lecha Morawskiego, Mariusza Muszyńskiego, Piotra Pszczołkowskiego i Julii Przyłębskiej. Prezydent przyjął ślubowanie od sędziów wybranych odpowiednio: 3 grudnia (czterej sędziowie) i 9 grudnia (sędzia Julia Przyłębska).

3 grudnia 2015 r., w wyroku o sygn. K 34/15, Trybunał Konstytucyjny orzekał w sprawie konstytucyjności niektórych przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym. Jednym z ocenianych przepisów był art. 137 tej ustawy. Przepis ten określał, wyjątkowo wobec art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym, termin zgłaszania kandydatów na sędziów TK na miejsca zwalniane w 2015 r.

Trybunał stwierdził, że art. 137 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym w zakresie, w jakim dotyczy sędziów Trybunału, których kadencja upływa 6 listopada 2015 r., jest zgodny z Konstytucją, natomiast w zakresie, w jakim dotyczy sędziów Trybunału, których kadencja upływa odpowiednio 2 i 8 grudnia 2015 r., jest niezgodny z Konstytucją. Sentencja wyroku K 34/15 nie dotyczyła osób wybranych 8 października 2015 r.

Procedura wyboru sędziego składa się z kilku etapów, a wyrok K 34/15 dotyczył wyłącznie pierwszego z nich, tj. podstawy prawnej umożliwiającej składanie wniosków z kandydatami na sędziów TK.

Procedura, rozpoczęta 8 października 2015 r., nie została natomiast sfinalizowana ze względu na: ujawnione błędy w procedurze wyboru, podjęcie uchwał Sejmu z 25 listopada 2015 r. o stwierdzeniu braku mocy prawnej uchwał z 8 października 2015 r. oraz dokonanie 2 grudnia 2015 r. wyboru sędziów Trybunału.

Sejm, podejmując uchwały z 25 listopada 2015 r., nie znał wyroku Trybunału K 34/15 (który zapadł 3 grudnia), zatem nie można odczytywać jego działania jako kwestionowanie tego orzeczenia. Wybór sędziów 2 grudnia 2015 r. był natomiast jedynie

zastosowaniem przepisów dotyczących wyboru sędziów Trybunału Konstytucyjnego z uwagi na konieczność obsadzenia stanowisk sędziowskich.

W wyroku z 3 grudnia 2015 r. Trybunał orzekał o przepisach ustawy. Nie oceniał natomiast sposobu wykonywania przepisów prawa,
a więc aktów wyboru sędziów.

W postanowieniu z 7 stycznia 2016 r., U 8/15, Trybunał stwierdził, że kontrola aktów wyboru sędziów Trybunału Konstytucyjnego nie należy do jego kognicji. Postępowanie w sprawie zbadania konstytucyjności uchwał Sejmu z 25 października 2015 r. i 2 grudnia 2015 r. zostało umorzone.

W następstwie postanowienia U 8/15, Prezes Trybunału włączył do orzekania sędziów Julię Przyłębską oraz Piotra Pszczołkowskiego.

Prezes Trybunału – mimo braku ku temu podstawy prawnej – nie włączył do orzekania pozostałych sędziów, którzy oczekiwali podjęcia obowiązków sędziowskich. Jednocześnie przydzielił im gabinety, udzielał urlopów oraz wypłacał wynagrodzenie.

Po przejściu w stan spoczynku Prezesa Andrzeja Rzeplińskiego weszła w życie ustawa z 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego. Na jej podstawie Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzył pełnienie obowiązków Prezesa Trybunału sędzi Julii Przyłębskiej. Sędziom Henrykowi Ciochowi,

Lechowi Morawskiemu i Mariuszowi Muszyńskiemu umożliwiono wykonywanie obowiązków sędziego Trybunału.

Ustawa z 13 grudnia 2016 r. nałożyła na sędziego pełniącego obowiązki Prezesa Trybunału również obowiązek przeprowadzenia procedury przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów na stanowisko Prezesa Trybunału. Na podstawie przepisów tej ustawy zostało zwołane i przeprowadzone Zgromadzenie Ogólne Sędziów Trybunału Konstytucyjnego, w którym udział wzięło 14 sędziów TK. Jeden z sędziów przebywał na urlopie. Jego nieobecność była usprawiedliwiona, a ponadto oświadczył, że nie chce kandydować na Prezesa Trybunału, a zatem jego bierne prawo wyborcze nie zostało naruszone i nie było konieczności zmiany terminu Zgromadzenia.

Wybór kandydatów na Prezesa Trybunału został dokonany przez głosowanie. Część sędziów nie oddała głosu, co nie wpłynęło na ważność głosowania z uwagi na spełnienie wymogów wynikających z art. 21 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji

i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego. Zgodnie z jednoznacznym przepisem tej ustawy akt wyboru w postaci głosowania był zarazem uchwałą Zgromadzenia Ogólnego Sędziów TK o wyborze kandydatów na Prezesa TK. Ustawa ta nie przewidywała bowiem kolejnego, odrębnego głosowania nad samą uchwałą o wyborze.

Prezydent, spośród przedstawionych mu w uchwale Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Trybunału Konstytucyjnego dwóch kandydatów, postanowieniem z 21 grudnia 2016 r. powołał na Prezesa Trybunału Julię Przyłębską.

Podstawy funkcjonowania Trybunału Konstytucyjnego określa Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. Odsyła ona do ustawy w zakresie organizacji Trybunału Konstytucyjnego oraz trybu postępowania przed Trybunałem.

Rok 2016 był rokiem licznych zmian przepisów ustawowych dotyczących Trybunału.

W pierwszej połowie 2016 r. obowiązywała ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r., zmieniona kolejno:

- a) ustawą z dnia 19 listopada 2015 r.,
- b) ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. oraz
- c) ustawą z dnia 28 stycznia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o prokuraturze.

Tekst jednolity ustawy o Trybunale Konstytucyjnym został ogłoszony 8 marca 2016 r.

Wybrane przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. w pierwotnym brzmieniu zostały zbadane przez Trybunał Konstytucyjny w sprawie o sygnaturze K 34/15 (wyrok z 3 grudnia 2015 r.). Trybunał potwierdził konstytucyjność zaskarżonych przepisów odnoszących się do organizacji i trybu postępowania przed Trybunałem. Za częściowo niekonstytucyjny został uznany przepis dotyczący terminu zgłaszania kandydatów na sędziów Trybunału.

Przepisy nowelizacji listopadowej i niektóre przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym w brzmieniu nadanym nowelizacją listopadową były przedmiotem orzeczenia wydanego w sprawie o sygnaturze K 35/15 w dniu 9 grudnia 2015 r. W wyroku o sygn. K 35/15 Trybunał orzekł o konstytucyjności trybu uchwalenia nowelizacji listopadowej oraz o niekonstytucyjności wygaszenia kadencji Prezesa i Wiceprezesa TK. Zakwestionowane przepisy ustawy z 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym, w brzmieniu nadanym nowelizacją zostały uznane za niekonstytucyjne.

Nowelizacja grudniowa była przedmiotem rozstrzygnięcia przez Trybunał w sprawie o sygn. K 47/15, które zostało wydane 9 marca 2016 r. Trybunał działał tu z pominięciem przepisów ustawowych obowiązujących z momencie orzekania. Rozstrzygnięcie nie zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw, co znaczy, że nie wywołało zmiany w systemie prawa.

Po 9 marca 2016 r. większość sędziów Trybunału Konstytucyjnego wydawała rozstrzygnięcia na podstawie takich przepisów postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, które obowiązywałyby, gdyby rozstrzygnięcie o sygn. K 47/15 wywołało skutek prawny w systemie prawa w postaci derogacji określonych przepisów prawnych.

Jednocześnie część sędziów nie zgadzała się na stosowanie nieobowiązujących podstaw prawnych orzekania, co wyrażali w zdaniach odrębnych składanych w sprawach rozpatrywanych w 2016 roku. Podnoszono przede wszystkim:

- niezgodne z ustawą ukształtowanie składów orzekających Trybunału,
- naruszenie przepisów dotyczących kolejności rozpatrywania spraw, terminów wyznaczania rozpraw i przedstawiania stanowisk przez uczestników postępowania przed Trybunałem oraz rozpoznawania spraw na posiedzeniu niejawnym.

W związku z zaistniałą sytuacją nastąpiła zmiana przepisów dotyczących funkcjonowania Trybunału Konstytucyjnego, dokonana w drodze ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. Stanowiła ona w podstawowych założeniach powrót do obowiązującej przez wiele lat ustawy z 1997 r. Wprowadzono do niej jedynie kilka istotnych zmian (ok. 7 artykułów). Pozostałe kilkanaście miało na celu wyłącznie dostosowanie przepisów do innych już istniejących w systemie prawnym.

Niektóre przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o Trybunale Konstytucyjnym zostały zaskarżone do Trybunału Konstytucyjnego. Trybunał rozpoznał zarzuty 11 sierpnia 2016 r. w sprawie o sygn. K 39/16. Rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o nieobowiązujące przepisy prawne. Nie zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw.

Nieprawidłowości co do podstaw orzekania, w szczególności w odniesieniu do orzekania w składzie nieznanemu ustawie, podnieśli niektórzy sędziowie w zdaniach odrębnych.

Koniec 2016 roku przyniósł kolejną zmianę przepisów określających organizację i tryb postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym. Przepisy te zostały zawarte w trzech ustawach,

opublikowanych w Dzienniku Ustaw z dnia 19 grudnia 2016 r. pod poz. 2072, 2073 i 2074.

Są to odpowiednio:

- ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym,
- ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego oraz
- ustawa z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego.

Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, wyodrębnienie jej przedmiotu ma bezpośrednio nawiązywać do odesłania zawartego w Konstytucji. Ustawodawca uznał za zasadne stworzenie odrębnej ustawy dotyczącej statusu sędziego TK, jako regulującej kwestie niemieszczące się ani w kategorii organizacji, ani w kategorii trybu postępowania przed Trybunałem, o których mowa w art. 197 Konstytucji. Odrębne potraktowanie przepisów wprowadzających uzasadniono zapewnieniem spójności i przejrzystości nowych regulacji.

W 2016 r. Trybunał Konstytucyjny funkcjonował również w oparciu o przepisy wewnętrzne. 15 września 2016 r. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Trybunału Konstytucyjnego podjęło uchwałę w sprawie uchwalenia statutu Biura Trybunału Konstytucyjnego. Troje sędziów Trybunału zakwestionowało zgodność z prawem składu

Zgromadzenia Ogólnego. Prezes Trybunału wydał pięć zarządzeń regulujących funkcjonowanie Trybunału.

Do kompetencji Trybunału Konstytucyjnego należy:

- 1) orzekanie, w zakresie wyznaczonym Konstytucją, o hierarchicznej zgodności przepisów, norm prawnych aktów normatywnych, w postępowaniu zainicjowanym wnioskami, skargami konstytucyjnymi lub pytaniami prawnymi;
- 2) orzekanie w sprawach zgodności z Konstytucją celów lub działalności partii politycznych;
- 3) rozstrzyganie sporów kompetencyjnych pomiędzy centralnymi konstytucyjnymi organami państwa;
- 4) stwierdzenie przejściowej przeszkody w sprawowaniu urzędu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz powierzenie Marszałkowi Sejmu tymczasowego wykonywania obowiązków Prezydenta.

Kontrola hierarchiczna może być prowadzona w trybie kontroli prewencyjnej albo następczej. Jedynie Prezydent RP posiada kompetencję do zainicjowania kontroli prewencyjnej. Przedmiotem tej kontroli jest ustawa przedstawiona Prezydentowi do podpisu lub przedstawiona mu do ratyfikacji umowa międzynarodowa. W 2016 r. Trybunał rozpatrzył dwie sprawy zainicjowane przez Prezydenta w 2015 r. w trybie kontroli prewencyjnej.

W 2016 r. Trybunał korzystał ze swojej podstawowej kompetencji, jaką jest orzekanie w sprawach zgodności określonych aktów normatywnych, norm i przepisów ze wskazanymi w Konstytucji

aktami wyższego rzędu. Rozpoznawane sprawy były inicjowane w trybie kontroli abstrakcyjnej (wnioskami) oraz w trybie kontroli konkretnej (skargami konstytucyjnymi i pytaniami prawnymi).

Trybunału nie skorzystał w 2016 r. z innych przysługujących mu kompetencji konstytucyjnych.

Wśród zagadnień rozpatrywanych przez Trybunał w 2016 r. były zarówno dotyczące spraw publicznych i ustroju państwa, jak i takie, które odnosiły się do wolności i praw konstytucyjnych oraz ich ochrony. W ramach działalności orzeczniczej, Trybunał zajmował się między innymi:

- 1) źródłami i zasadami tworzenia prawa;
- 2) konstytucyjnymi zasadami ustrojowymi;
- 3) zasadami dotyczącym kształtowania sytuacji człowieka i obywatela w państwie;
- 4) wolnościami i prawami konstytucyjnymi takimi jak:
  - wolność osobista;
  - prawo do prywatności i autonomii informacyjnej;
  - wolność majątkowa;
  - prawo dostępu do informacji publicznej;
  - prawo do nauki;
- 5) środkami ochrony wolności i praw konstytucyjnych.

Pod koniec 2016 r. przyjęte zostały nowe ustawy regulujące organizację i tryb postępowania przed Trybunałem. Artykuł 19 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego stał się podstawą zarządzenia ogłoszenia rozstrzygnięć Trybunału podjętych z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym albo ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o Trybunale Konstytucyjnym, w odpowiednich dziennikach urzędowych, chyba że dotyczyły one aktów normatywnych, które utraciły moc obowiązującą.

* * *

Do treści informacji rocznej za 2016 r. grupa sędziów Trybunału zgłosiła uwagi w zakresie:

- 1) składu Trybunału,
- 2) publikacji i charakteru rozstrzygnięć Trybunału,
- 3) wyboru kandydatów na Prezesa Trybunału.

W uwagach zakwestionowano legalność wyboru niektórych sędziów Trybunału. Nie zgodzono się z uznaniem niektórych rozstrzygnięć TK za wydane z naruszeniem prawa oraz zaniechaniem ich publikacji.

Podniesiono wątpliwość co do prawidłowości przedstawienia stanu prawnego z 20 grudnia 2016 r. i charakteru uchwały w sprawie przedstawienia kandydatów na Prezesa TK Prezydentowi RP.

Tymczasem w Informacji rocznej stan prawny został przywołany we właściwy sposób. Zgromadzenie Ogólne Sędziów TK zostało zwołane i obradowało na podstawie przepisów ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego.

Jeśli chodzi o brak dodatkowego głosowania nad uchwałą w sprawie przedstawienia kandydatów na stanowisko Prezesa TK, to należy przypomnieć, że z art. 21 ust. 7-9 ustawy – Przepisy wprowadzające wynika, że wyniki głosowania nad zgłoszonymi kandydatami przyjęły formę uchwały, którą Zgromadzenie Ogólne Sędziów TK miało przedstawić Prezydentowi RP.

Zarzuty grupy sędziów nie zostały uwzględnione. Merytoryczne wyjaśnienie zagadnień związanych ze składem TK, publikacją i charakterem rozstrzygnięć TK oraz wyborem kandydatów na Prezesa TK jest zawarte w tekście Informacji rocznej.

Zgromadzenie Ogólne Sędziów TK podjęło uchwałę w sprawie przyjęcia informacji w przedkładanym brzmieniu, co oznacza, że podniesione zastrzeżenia nie znalazły poparcia większości sędziów Trybunału Konstytucyjnego.

Pismo sędziów (Leona Kieresa, Piotra Pszczołkowskiego, Małgorzaty Pyziak-Szafnickiej, Stanisława Rymara, Piotra Tulei, Sławomiry Wronkowskiej-Jaśkiewicz, Mareka Zubika) zostało dołączone do protokołu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów TK z 8 listopada 2017 r. i stanowi jego załącznik.

Podsumowując, chciałabym jeszcze zwrócić uwagę na jedną sprawę, która miała miejsce w 2016 roku.

Otóż ówczesny prezes TK, postanowił decydować nie tylko o tym, kto ma być sędzią Trybunału, ale także o tym, którym ustawom przysługuje domniemanie konstytucyjności, a którym nie.

Podkreślić w tym miejscu należy, że w doktrynie jednoznacznie wskazuje się na funkcjonowanie tzw. zasady domniemania konstytucyjności ustaw.

Jeśli zgodzimy się, by sędziowie sami decydowali, jakie uprawnienia im przysługują i sami wybierali sobie, które ustawy ich obowiązują, naruszone zostaną fundamenty demokratycznego państwa prawa.

Szanowni Państwo,

Antonin Scalia, (nieżyjący już) sędzia Sądu Najwyższego USA, powiedział w 2009 roku w Warszawie, że „Jednym ze sposobów kontroli nad władzą sędziowską, którą Projektodawcy umieścili w amerykańskiej konstytucji było to właśnie, by nominowanie sędziów odbywało się w wysoce przejrzysty i wysoce demokratyczny sposób”. Dodał, że nie cieszy go szczególnie upolitycznienie procesu nominacji sędziowskich w Ameryce. Jednak szczerze woli takie rozwiązanie od alternatywy, jaką są rządy sędziowskiej arystokracji.

Dziś, w czasie kiedy trwa dyskusja o kształcie wymiaru sprawiedliwości w naszym kraju, powinniśmy wszyscy pamiętać, że władzę sprawujemy w imieniu Narodu, a wyrokujemy nie we własnym, ale w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.